

زیر آسمان فیروزهای

از مرگ نمی‌ترسید

● **مهدی صباغ‌زاده (کارگردان و تهیه‌کننده):** اصغر عبداللّهی فیلم‌نامه‌نویس و داستان‌نویس بسیار ماهر ی‌بود. متأسفم که امروز باید در نبودش درباره او حرف برنم و درعین‌حال خوشحالم‌که سال‌های بسیاری از قلم زیبای او بهره بردیم و همکاری‌های بسیاری باهم داشتیم که البته «خانه خلوت» از جمله فیلم‌هایی است که بسیار مورد توجه مخاطبان و مردم قرار گرفت. البته پیش از ساخت «خانه خلوت» با او آشنایی داشتم و این دوستی و همکاری در این فیلم بیشتر شد. زمانی که برای ساخت فیلم آماده می‌شدیم، اصغر عبداللّهی عزیز همراه با آقای قلی‌زاده فیلم‌نامه را کامل کردند و هرگز قلم زیبای او را فراموش نمی‌کنم. او نویسنده‌ای با دقت و جزئی‌نگر و بیش از هر چیز یک انسان با معرفت بود. متأسفم که نویسنده‌ای خوب، با اخلاق و شریفی را از دست دادیم.

پیش از اینکه «خانه خلوت» ساخته شود، تصویری درباره اینکه این فیلم می‌تواند مورد توجه قرار بگیرد نداشتیم. در زمان ساخت برای این فیلم تلاش کردم؛ چراکه تهیه‌کنندگانی زیادی برای ساخت چنین فیلمی جلو نمی‌آمدند و سرمایه‌گذاری نمی‌کردند. اما به هر تقدیر تمام تلاشم را کردم تا «خانه خلوت» ساخته شود. اصغر عبداللّهی یک نویسنده و قصه‌نویس بود و قصه‌های کوتاه می‌نوشت. «جست‌وجو در شب»، «جست‌وجو در جزیره»، «مهاجران»، «پیشنهاده ۵۰ میلیونی» از دیگر همکاری‌های ما بود و البته نوشته‌های بسیاری که قرار بود باهم کار کنیم و فرصتش پیش نیامد.

در کنار همکاری در سینما رفاقت ما ادامه‌دار شد و هر زمان که به خانه‌اش می‌رفتم، لیخت‌از لبانش محو نمی‌شد و همیشه با رویی گشاده به استقبال می‌آمد. در زمان کارهم همیشه جدی به موضوع فکر می‌کرد و شنونده خوبی بود. نتیجه همفکری با اصغر عبداللّهی همیشه برایم جذاب بود و البته وقتی حاصل این همفکری با ساخت فیلم ختم می‌شد، لذت‌ش را چندبرابر می‌کرد.

متأسفم که باید این‌را باگویم که اصغر عبداللّهی هم مثل بسیاری از سینماگران در زمان حیاتش قدر ندید. مثل کامبوزیا پرتوی و بسیاری دیگر که غریبانه از میان ما رفتند. او سال‌ها با بیماری سرطان دست‌وپنجه نرم کرد و خم به ابرو نیاورد و یک ماه پیش باهم تلفنی صحبت کردیم و مثل همیشه باآزری از کار حرف می‌زد و طرح‌هایی که برای نوشتن در ذهنش بود و کوچک‌ترین نشانی از بیماری که سال‌ها همراهش بود، در کلامش نبود. او هیچ‌وقت از مرگ نمی‌ترسید و در بدترین شرایط جسمی بازم سرش به کار گرم بود و بیماری را فراموش می‌کرد و متأسفم که او را از دست دادیم.

می‌توان ساعت‌ها در مورد این مرد تازنین صحبت کرد و متأسفم که باید در روزهایی که بین ما نیست، در موردش بگویم. از صمیم قلب به همسر و خانواده محترمش تسلیت می‌گویم. او بدون شک یکی از بهترین نویسندگان ایرانی بود. نویسنده‌ای با سبک کاری منحصربه‌فرد خود و البته عادات خاصی که برای نوشتن داشت. فراموش نمی‌کنم که در زمان نوشتن به سراغ کامپیوتر نمی‌رفت و همچنان با قلم تراشیده و کاغذ کاهی می‌نوشت. ازدست دادن نویسنده توانا، اصغر عبداللّهی عزیز را به اهالی سینما تسلیت می‌گویم.

حمایت دفتر موسیقی و بنیاد رودکی از اجراهای آنلاین

● دفتر موسیقی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بنیاد رودکی از اجراهای آنلاین تا پایان سال جاری به‌صورت مشترک حمایت می‌کنند.براساس توافق دفتر امور موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بنیاد رودکی، متقاضیان برگزاری اجرای موسیقی آنلاین در حوزه موسیقی ردیف دستگاهی، موسیقی کلاسیک و موسیقی نواحی می‌توانند از حمایت دفتر موسیقی و بنیاد رودکی برخوردار شوند.

با توجه به استمرار شرایط کرونا و برگزاری‌شدن اجراهای صحنه‌ای، حمایت از اجراهای آنلاین می‌تواند به بهره‌مندی مردم از اجراهای هنری و افزایش نشاط اجتماعی کمک کند. براین اساس، دفتر موسیقی از گروه‌های علاقه‌مند ثبت‌شده و فعال در گونه موسیقی ردیف دستگاهی، کلاسیک و نواحی درخواست کرد تقاضای خود برای اجرای صحنه‌ای آنلاین را از طریق نشانی -mu@farhangmail.ir ارسال کنند. بدیهی است پس از بررسی تقاضاها و تعیین اولویت‌ها توسط شورای کارشناسی، اقدام لازم برای تعیین زمان اجرا و هماهنگی با گروه‌ها انجام می‌شود.

محمدعلی افتخاری: آنچه جایگاه آبل فرارا و شخصیت توماسو را در کنکاشی بی‌انتها و بی‌هوده جلوه می‌دهد، ریشه در بازبایی خاستگاه زندگی اجتماعی آنها دارد. زندگی پر فرازونشیبی که در فیلم «توماسو» به‌عنوان آسینوی جبران‌ناپذیر از آن یاد می‌شود. اینکه توماسو از زادگاهش بیرون رانده شده و به ایتالیا پناه می‌برد تا به

خواست فرارا وجود ناشناخته انسانی‌اش را کشف کند، تصمیمی خودخواسته نیست. او برای رهایی از این سرگذشت سیاه، نیاز به پناهگاه امنی دارد که هم روح خود را آزاد کند و هم نیروی تازه‌ای برای بازبایی احساساتش به دست بیاورد. اینجاست که فرایند شکل‌گیری روایت و در پی آن پیرنگ فیلم «توماسو» مبتنی بر نگاه اندیشه‌ورزان جهان اسطوره و ادراک شکل می‌گیرد. پس زمین بازی توماسو را نمی‌توان تنها در فیلم‌نامه و مضمون اثر دید؛ بلکه به نظر می‌رسد این قاب‌های نادیدنی بسیاری‌ند که جایگاه تماشاگر درباره موضوع فیلم و همچنین توماسو درباره زمینه اجتماعی‌اش را تعیین می‌کنند؛ صحنه‌هایی که توماسو را در بحران «عدم شناخت خود» به خاستگاهی عرفانی و جعلی سوق می‌دهند و ماهیت وجودی این خاستگاه در معرفت‌شناسی آبل فرارا به گریزهای ساختار شکنانه سینمایی تقلیل می‌یابد. به بیان روشن‌تر، اگر قرار است تماشاگر شاهد سفر توماسو به یک محدوده شهود وجودی باشد، نادیده پیادست که توشه راه این مسافر خودشیفته، از انباری تأمین می‌شود که با گذشت حدود یک قرن هنوز تعریف مکان، زمان و هویت انسانی را در گوی‌های جادویی اسکیموها جست‌وجو می‌کند. در این روند، درمان هرگونه زوال روحی و اضمحلال روانی، با وابستگی‌های ازلی انسان پیوند می‌خورد و تنها مسیری که پیش‌روی توماسو گشوده می‌شود، تمرینی زجرآور برای تراشیدن پوسته چوبین تن و رسیدن به گوهری از جنس کهن‌الگوهای نماینشی است. پس نادیدنی‌های فیلم «توماسو» که ناخواسته بیان هنری فرارا نیز در آن نهفته است، به‌راحتی قادرند که تلاش کارگردان را به حسرت‌های شاعری رمانتیک و قرن نوزدهمی نزدیک کنند و شکل ساختار شکنانه فیلم را از «سینمای مستقل» به کلیشه‌های رایج در هالیوود تقلیل دهند.

توماسو با دردی از دوران اعتیاد و بیماری روانی‌اش به ایتالیا آمده است تا زندگی جدیدی را از سر بگیرد. نیکی که از نوادگان اسکیموها سیمایی مادرانه به ارث برده، همسر اوست. توماسو در حیات جدیدش تا جای ممکن تلاش می‌کند تا

محیط پیرامونش را خوب بشناسد و آموختن زبان، ابتدایی‌ترین وسیله برای برقراری ارتباط با کلونی موجوداتی است که آبل فرارا و توماسو قصد دارند مدتی کوتاه به آن سرک بکشند؛ اما به‌تدریج ناسازگاری توماسو با نیکی تشدید می‌شود و آزردگی او از عشقی ناکام در رفتارش نمایان می‌شود. او تا حدودی سالخورده است و کهولت سن، توانایی‌اش در ارتباط عاطفی با زنان را دچار مشکل کرده است. این سرگشتگی، موقعیتی است که فرارا به واسطه نداشته‌هایی که در زندگی توماسو وجود دارد، در مسیر ناهموار سفر شخصیت اصلی فیلمش شکل می‌دهد. این موقعیت که در روند پیشرفت داستان به بن‌مایه اصلی پیرنگ تبدیل می‌شود، زمینه‌ساز ایجاد سؤالی اساسی در باب هستی توماسو است. این کارگردان پریشان که در آستانه نابودی و زوال است، برای ادامه راه خود در روایت

فیلم «توماسو»، تماشاگر را در معرض مواجهه با عارضه‌ای چالش‌برانگیز قرار می‌دهد. آبل فرارا در پاسخ به پرسش توماسو که «حقیقت چیست؟»، به‌وضوح توجه خود و تماشاگر را به «جوهر مقدم است بر وجود» معطوف می‌کند. اگر چنین باشد، پس جهان گسترده اسطوره، در فیلم «توماسو» بیش از آنکه ابزاری برای کشفی درونی باشد، نقشی تا حدودی عرفانی دارد. ازاین‌رو فراخوانی نوای ایرانی، موسیقی متن، سخنرانی بودا، یوگا و مدیتیشن قرار است توماسو را در مسیر کشف حقیقتی قرار دهند که ایده مرکزی فیلم ناخواسته آن

هنر

نگاهی به فیلم «توماسو»، ساخته آبل فرارا

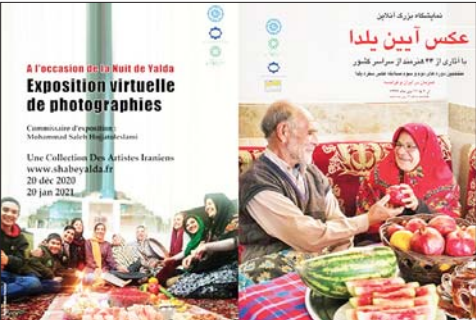
جهان در بند معنویت

را رد می‌کند. در واقع آبل فرارا سعی دارد شخصیت اصلی فیلمش را در وضعیتی قرار دهد که نوعی تنگنای جسم و روح در برابر «امر اجتماعی» را جلوه‌گر باشد. در این شکل، توماسو پس از اینکه به کودکان و هروئین پناه برده، حالا در موقعیتی تازه به روح تجسدیافته‌ای در رم پناه می‌برد و رم در اینجا کولازی از تکه‌های مختلف با نشانه‌های دیداری تایل‌پذیر است. این روایت، تأکید به همان خاستگاه بشری است که پیش‌تر اشاره شد. انتخاب‌های فرارا برای ریخت روایی فیلمش و به‌ویژه سرگذشت توماسو، وجه بارزی از ماجرای کشف وجودی انسان در الصاق به طبیعت و ذات بنیادین وجود انسان را بیان می‌کند. طبیعت در «توماسو»ی فرارا گوشه‌هایی ناشناخته از شرایط زندگی جدید توماسو است و لزومی ندارد که شمایل‌نگاری کارگردان عناصر طبیعی را مورد تأکید قرار دهد تا

این وجه اسطوره‌ای در بازخوانی فیلم ما را یاری دهد. همین که توماسو در حین تمرین بازیگری به شاگردانش آن چیزی را دیکته می‌کند که کمی جلوتر بودای عرفانی از میردانش می‌خواهد، امر طبیعی نمایان می‌شود. او برای هنرجویش عمل تئاتری را پس از مرحله بازبایی و کشف، در احساس فردی تعریف می‌کند. نسخه او بیش از آنکه بازیگر را در روند آوردن یک کنش بر صحنه تئاتر به «حرکت جسمانی» هدایت کند، مبتنی بر بروز احساسات حقیقی و ویژگی‌های زیستی هر بازیگر است. ارتباط توماسو با نیکی نیز جلوه‌ای از همین نگرش به

یلدای ایرانی در تهران و پاریس

احیای دوباره مسابقات عکس سفره‌های ایرانی

آشنایی هرچه بیشتر جامعه فرانسه با فرهنگ غنی ایرانی-اسلامی

دکتر سیدمحمد طباطبایی، رایزن فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در فرانسه، درباره برپایی نمایشگاه مجازی عکس آیین یلدا گفت: «با تعطیل‌شدن تمام مراکز فرهنگی و هنری فرانسه در دوران قرنطینه اول و دوم در فرانسه، این تعلیق فعالیت‌ها ضربه جبران‌ناپذیری را بر کرده سترگ فرهنگ و هنر این کشور وارد کرد؛ اما گذشته از این ضربه بی‌گمان جبران‌ناپذیر، وضعیت بحرانی برآمده از شیوع کرونا دیگر ابعاد مجازی و دیجیتال عرصه‌های مختلف فرهنگ و هنر را تسریع کرد. در همین راستا، رایزنی فرهنگی ایران در پاریس، فعالیت‌های خود را به تمرکز بیشتر بر حوزه شبکه‌های مجازی برنامه‌ریزی کرد. اگرچه گسترش فعالیت در فضای مجازی محدودیت‌های بسیار زیادی را تحمیل می‌کند، سبب به‌وجودآمدن فرصت‌هایی برای افزایش مخاطب‌های هدف این نمایندگی در دیگر نقاط فرانسه و همچنین دیگر پارسی‌زبانان ساکن کشورهای دیگر شد. در چنین فضایی، با وجود آنکه برگزاری آیینی ملی، مانند شب یلدا، قدری دشوار به نظر می‌رسید، اما این نمایندگی با برنامه‌ریزی «هفته فرهنگی ایران به مناسبت شب یلدا»، به صورت مجازی، در پی بهره‌مندی از این فضای جدید به‌وجودآمده برآمد. در همین راستا، این هفته فرهنگی حول محور سه برنامه اصلی بود: «فراخا داستان کوتاه شب یلدا»، «انتشار نامه‌نگ ایرای مولوی با زیرنویس فرانسه» و «برگزاری نمایشگاه مجازی عکس آیین یلدا».

طباطبایی ادامه داد: «در واقع استفاده از پتانسیل هنرمندان ایرانی در فضای مجازی، برای آشنایی هرچه بیشتر جامعه فرانسه با فرهنگ غنی ایرانی-اسلامی، یکی از فرصت‌های پیش‌روی در این بحران است؛ برای مثال، برگزاری نمایشگاه مجازی عکس «آیین یلدا» یکی از این فرصت‌ها به شمار می‌آید. این نمایشگاه مانند دریچه‌ای متفاوت، یلدا را از درون خانواده و جامعه ایران به نمایش می‌گذارد. نگاهی اجتماعی به یلدا که تمام اقوام و فرهنگ‌های اجتماعی ایران‌زمین

مسئله روح و جسم انسان است. تماشاگر در مرور استوری بوردهای توماسو از صحنه‌های فیلم‌نامه‌اش، تصویر نیکی را به‌عنوان جایگزین یک زن روسی (نواده اسکیموها) می‌بیند. توماسو و فرارا هر دو نیکی را برای مراحل کشف حقیقت و راهیابی به درونیات شخصی انتخاب کرده‌اند؛ چراکه این دو، چهره متفاوت

این زن را در نسبت با چهره زنان اروپایی با تصور «وجودی ازلی و دست‌نیافتنی» در نظر گرفته‌اند. از این جمله می‌شود حضور توماسو در یک شب‌آیین را نیز مثال زد که او قلب خونینش را از بدن بیرون می‌کشد و از همراهانش می‌خواهد که آن را لمس کنند: «توماسو: بگریذش. این همه وجود منه» یا در واگویه‌های توماسو حین بیرون‌آمدن از راهروی مترو: «توماسو: اگر اصل طبیعت و منشأ واقعیت رو بشناسیم، در لمس هر پدیده، لذتی رو احساس می‌کنیم». همین‌طور انتخاب مکان و شخصیت‌ها در فیلم‌نامه توماسوی کارگردان و دربی آن بازپخش تصاویر واقعی از حمله خرس‌ها به انسان که گواه تأکید فراوان به این موضوع است. این نمونه‌ها و نادیدنی‌های دیگر، بدون اینکه در قالب نوشتاری تصویری به تماشاگر عرضه شوند، درماندگی و تنهایی توماسو را در رویکردی اسطوره‌ای- معرفتی عرضه می‌کند که از این منظر، سیر و سلوک مدنظر فرارا در محیط آرام زندگی جدید توماسو، قانونی با زندگی پیشین او نخواهد داشت؛ چراکه توماسو نه برای تغییر خود بلکه برای نگرستن به دیگران و یک پالایش روانی در این معرکه حضور یافته است؛ اما چون طبیعتی که فرارا برای تماشاگرش به‌عنوان خاستگاه انسانی تعریف می‌کند، مبتنی به حضور فرهیخته توماسو به‌عنوان یک کارگردان در جهان تصویر ناشناخته است و پیرنگ فیلم‌نامه در انتخاب موقعیت‌ها تأکید فراوانی به درونیات و احساسات او دارد و همچنین درنظرگرفتن این موضوع که اسطوره به همان اندازه که طبیعت را یادآور است،

رهیافتی برای بازگشایی امر واقعی و اجتماعی است، پس وجه اسطوره‌ای طبیعت در جهان داستان فیلم «توماسو»، برخلاف خواسته آبل فرارا به جای پیش‌کشیدن جنبه‌های وجودی انسان در شناخت پدیده‌های هستی، گرایش روشنی به معنویت و عرفان ازلی دارد. از طرفی رونمای ظاهری اثر و ارجاعات تصویری، به‌عنوان انتخابی ساختار شکنانه، مرزهای روایت را به تصور تئورستی یک جهانگرد در تماشای کمانچه‌نوازی محمدرضا لطفی تقلیل می‌دهد.

دریچه

هیئت داوران بخش تئاتر جشنواره «هنر زنده است» معرفی شدند

● پس از تأیید شورای سیاست‌گذاری جشنواره «هنر زنده است»، هیئت داوران آثار بخش تئاتر این جشنواره اعلام شد. به گزارش روابط عمومی جشنواره «هنر زنده است»، شورای سیاست‌گذاری جشنواره هنر زنده است، با درنظرگرفتن تنوع عناوین این بخش از جشنواره و پس از اخذ موافقت هنرمندان بزرگوار که همواره توجهی جدی نسبت به هنرمندان نسل جوان داشته‌اند، اسامی داوران این بخش را اعلام کرد: مرضیه برومند کارگردان سینما، تلویزیون و تئاتر، فاطمه معتمدآریا بازیگر سینما و تئاتر، آتیلا پسیانی کارگردان و بازیگر و علی اصغر دانشی نویسنده و کارگردان تئاتر، داورانی هستند که بخش تئاتر جشنواره «هنر زنده است» را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. بهروز غریب‌پور، رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره با حفظ سمت، دبیری بخش تئاتر را برعهده دارد و استاد علی نصیریان به‌عنوان رئیس هیئت داوران آرای داوران را مورد تأیید نهایی قرار خواهند داد. شایان ذکر است شرط محدودیت زمانی آثار که تا سقف ۶۰ دقیقه اعلام شده بود، پس از تماس‌های متعدد و مکرر کارگردان‌های مایل به شرکت در جشنواره با تأیید شورای سیاست‌گذاری و به خاطر حضور هرچه بیشتر هنرمندان تئاتر و تئاتر عروسکی حذف شد. طبعاً شرایط اعلام‌شده دیگر که در فراخوان جشنواره آنلاین «هنر زنده است» منعکس شده است، به قوت خود باقی است. نخستین دوره جشنواره آنلاین «هنر زنده است» را مؤسسه فرهنگی هنری «برداشت آخر» و مجموعه فرهنگی هنری «مربع۱۱» برگزار می‌کنند. این جشنواره به‌صورت رقابتی و غیررقابتی در شبکه‌های اینترنتی با حمایت مادی بخش خصوصی و حمایت منصوبی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از ۱۰ لغایت ۲۰ اسفندماه سال جاری برگزار می‌شود. متقاضیان جهت کسب اطلاع از جزئیات فراخوان جشنواره با شماره ۰۹۳۵۴۴۳۸۹۹ تماس بگیرند. همچنین برای دریافت اخبار جشنواره و مطالعه کامل فراخوان می‌توانند به درس سایت و اینستاگرام به شرح ذیل مراجعه کنند:

http://aafestival.ir
artislavirtualfestival@

سرنجام جشنواره فیلم کوتاه تهران چه می‌شود؟

● ایسنا: دبیر سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کوتاه تهران اعلام کرد: اگر امکان نمایش فیلم‌ها در سالن‌های سینما فراهم نشود، قطعاً در اسفندماه با پخش آنلاین فیلم‌ها جشنواره را به پایان خواهیم رساند. دوره سی‌وهفتم جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران آبان‌ماه امسال به‌صورت مجازی برگزار شد اما بخش اصلی آن که همان نمایش فیلم است، به دلیل تعطیلی فعالیت سینماها و رضایت نداشتن جمعی از فیلم‌سازها برای پخش آنلاین به زمانی دیگر موکول شد. در آن زمان قرار بر این بود که هم‌زمان با بازگشایی سینماها جشنواره به‌صورت محدود در چند سالن برگزار شود اما با ادامه منع فعالیت مشاغل گروه سه و چهار که سینماها هم جزء آنها می‌شوند بخش اصلی این جشنواره برگزار نشده است. شش دی‌ماه اعضای هیئت داوران بخش فیلم‌های کوتاه جشنواره فیلم فجر امسال هم معرفی شدند و قرار است داوران این بخش آثار بخش رقابتی را در حوزه فیلم‌کوتاه ارزیابی کنند. حال سؤال اینجاست که آیا به برگزاری جشنواره فیلم کوتاه چه آثاری از این جشنواره بررسی و داوری می‌شوند؟ دراین‌باره سیدصادق موسوی دبیر جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت: «ما آثار راهیافته را به جشنواره فجر داده‌ایم و داوری آنها از بین آثار راهیافته به جشنواره فیلم کوتاه تهران انجام می‌شود؛ چون به‌رحال جشنواره ما هنوز برگزار نشده است» او در پاسخ به اینکه تکلیف برگزاری جشنواره چه می‌شود؟ توضیح داد: «منتظر هستیم و امیدواریم به‌زودی سینماها باز شوند تا بتوانیم جشنواره را هم به شکل فیزیکی و هم به شکل آنلاین برگزار کنیم. اگر این اتفاق نیفتد نهایتاً تا پایان سال آن را به شکل آنلاین برگزار خواهیم کرد، یعنی اگر تا پایان سال جاری سینماها باز نشوند ما اسفندماه جشنواره را به شکل آنلاین برگزار می‌کنیم». موسوی درباره اینکه آیا موانع برگزاری آنلاین برطرف شده است؟ گفت: «بکسری از فیلم‌سازان در نامه‌نگاری‌هایی اعلام کردند که موافق پخش آنلاین فیلم‌های خود نیستند؛ بنابراین چنین فیلم‌هایی از بخش نمایش آنلاین بیرون گذاشته می‌شوند و فقط تکثیر داورا دیده می‌شوند. به‌رحال جشنواره متعلق به سال ۹۹ است و باید حتماً در همین سال هم به پایان برسد». او اضافه کرد: «البته تمام امیدواری ما این است که در همین دی‌ماه سینماها باز شوند تا به شکل فیزیکی و آنلاین هم‌زمان با هم جشنواره را برگزار کنیم. اگر چنین شرایطی فراهم شود، فیلم‌هایی که موافق پخش آنلاین نیستند، فقط در سالن سینما نمایش داده می‌شوند. او در پاسخ به اینکه بستر پخش آنلاین فیلم‌ها کجا خواهد بود؟ گفت: همچنان درحال مذاکره هستیم ولی قطعاً در یک پلتفرم اختصاصی نخواهد بود و چند پلتفرم را برای نمایش فیلم‌ها در نظر داریم.»